

ved Sagens Fremlæggelse, udtryffeligt fra Regeringens Side at antyde, hvilket Tvangsmiddel man har, og det maa da erindres, at det bestaaende Selskab for Jernbanen mellem Kjøbenhavn og Roeskilde kun har Eneret til denne Bane, men ifølge den det meddeelte Concession ikke er berettiget til at gjøre Indsigelse mod nogen anden Bane fra Kjøbenhavn i vestlig Retning end til Roeskilde. Der vil selvfølgelig, hvis der viser sig Modvillighed fra Selskabets Side, ikke være noget til Hinder for at faae Banen istand paa en anden Maade, nemlig ved for en senere Legislatur, navnlig den i Slutningen af 1852 sammentrædende, at forelægge Forslag til en Concession til et heelt nyt Anlæg, som med Omgaelse af Roeskilde overmaade let og paa en meget hensigtsmæssig Maade vil kunne naae Korsør directe fra Kjøbenhavn, uden i mindste Maade at komme i Collision med Banen til Roeskilde, og det er jo aabenbart, at naar en saadan fuldstændig Linie fra Kjøbenhavn, maaffee i sydlig Retning, liggende Kjøge nærmere end den roeskildske Jernbane, og gaaende i den meest convenable Linie til Korsør eller hvilket som helst andet gunstigt Punkt ved store Belt, kommer istand, vil det være af en særdeles stor Indflydelse paa den Stump Jernbane, der allerede er istand mellem Kjøbenhavn og Roeskilde. Da nu en saadan Udfigts retlige Mulighed ikke kan benegtes, saa er der vistnok al Grund for Actionairene til, paa den tilværlende overordentlige Generalforsamling at vise den Føielighed, som maa ansees stemmende med deres eget Larv.

(Det saaledes forelagte Lovudkast findes i Anhanget.)

Formanden: Exemplarer af Loven skal jeg nu lade ombere paa Pladserne. Jeg skal dernæst fremdeles give den ærede Finanzminister Ordet for at forelægge Udcast til Lov om en Indkomstskat.

Finanzministeren: Jeg har saavel ifjor som ved Finanzlovens Forelæggelse iaar havt Leilighed til at udtale min Anskuelse om dette Lovforslags Hensigtsmæssighed og Nødvendighed i sin Almindelighed, og denne min Anskuelse har ikke kunnet forandres ved den Modstand, Lovforslaget paa forskellige Steder

har mødt, en Modstand, som jeg dog med Anerkendelse maa udtale ikke har fundet Sted i det høitærede Thing, idet det Udvalg, som i sin Tid har været nedsat til denne Sags Behandling, ikke blot har indledet sin Betænkning over Sagen med en bestemt Erkjendelse af Lovforslagets Nødvendighed (Hør!), men tillige med megen Sagkundskab har indladt sig paa Detaillen og forbedret det fremlagte Lovforslag i meget væsentlige Punkter. Naar jeg fremdeles nærer den Anskuelse, at det vil vise sig nødvendigt, at gaae den ved Lovforslaget betegnede Vej, sigter jeg iøvrigt ikke derved til noget bestemt Tidspunkt. Det er muligt, at Sagen fremmes hurtigt, det er ogsaa muligt, at den fremmes noget mere langsomt; men det er min bestemte Overbeviisning, at i hvert Fald ville vi ikke i Fremtiden kunne undgaae en Lov som den nærværende (Hør!). Der er i Udcastet kun begjert, at Loven skal gjælde fra 1ste Januar 1853. Naar Loven fra Regeringens Side saaledes ikke begjeres fra 1ste Januar 1852, er dette ikke skeet, fordi man, naar det har en absolut Nødvendighed af have Loven allerede fra 1ste Januar 1852, har mistvivlet om, trods den Modstand, som der nu oftere i den offentlige Mening høres mod Loven, alligevel nok vilde kunne sætte den igjennem, men fordi man ikke i Diebliffet trænger til denne Lov, og fordi man troer, at det er godt, at denne Sag modnes, inden den kommer til virkelig Udførelse. Sagen er, siden den fremkom i sin første Stikkelse, bleven meget betydeligt mildnet i Henseende til det, som Alle ere bange for. Ingen er nemlig i og for sig bange for at betale Skat (Tscherning: Jo, saamænd ere de saa!); ja, man har maaffee just ikke stor Lyft dertil, men hvad man dog fornemmeligt har mod Indkomstskatten, hvis Principmæssighed ikke godt kan benegtes af noget fornuftigt Menneffe, det er, at den i sin Udførelse er om ikke umulig, saa dog saa vanskeligt og saa bebyrdende, at man kan anvende disse Vanskeligheder som angribende Argumenter imod den. Det kommer altsaa ved denne hele Lov an paa at gjøre den saa mild og saa lemsældig som muligt og at faae den, saa at sige, til at glide ind, indtil den er nogenlunde reguleret; idet man da senere